

Tymczasowe cele ochrony dla siedlisk przyrodniczych i gatunków zwierząt będących przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 Lasy Leżajskie PLH180047

L.p.	Siedlisko przyrodnicze/gatunek	Parametr/wskaźnik stanu ochrony ¹	Cel ochrony ²	Uwagi
1	6510 niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie <i>Arrhenatherion elatioris</i> .	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie stabilnej powierzchni siedliska (min. 90 ha) z uwzględnieniem procesów naturalnych	Źródło danych: Raport z prac terenowych wykonanych w ramach opracowania pzo (2019); Na analizowanym obszarze stwierdzono występowanie 15 płątów siedliska 6510, które charakteryzują się różnym stanem zachowania. Zlokalizowane głównie nad rzeką Trzebośnica. Powierzchnia siedliska, mimo przeklasyfikowania fragmentów na łąki trzęślicowe, nie uległa większym zmianom, natomiast niektóre płąty wyznaczone przez WZS zostały zweryfikowane podczas badań terenowych i zaliczone do innych jednostek fitosocjologicznych.
		Gatunki charakterystyczne	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny co najmniej U1. W przypadku <i>Arrhenatheretum elatioris</i> 3-4 gatunki charakterystyczne dla siedliska; dla zb. <i>Poa pratensis-Festuca rubra</i> 2 gatunki	Lista gatunków charakterystycznych dla związku <i>Arrhenatherion</i> i zespołu <i>Arrhenatheretum elatioris</i> wraz z przybliżonym procentem pokrycia transektu przez dany gatunek. Ocena wskaźnika ekspansja krzewów i podrostu drzew na U1 – w przypadku <i>Arrhenatheretum elatioris</i> 3-4 gatunki charakterystyczne dla siedliska; dla zb. <i>Poa pratensis-Festuca rubra</i> 2 gatunki. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.

¹ Parametry/wskaźniki stanu ochrony, odrębne dla każdego siedliska lub gatunku, zostały oparte na podstawie wskaźników stanu zachowania zawartych w metodyce monitoringu, o którym mowa w art. 112 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody, i raportów, o których mowa w art. 38 tej ustawy.

² Cel ochrony uwzględnia najnowsze z dostępnych oceny stanu zachowania dla poszczególnych wskaźników, które posłużyły do określenia Przedmiotów celu ochrony.

		Obce gatunki inwazyjne	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. Brak lub pojedyncze osobniki gatunków o niskim stopniu inwazyjności	Wskaźnik odnosi się do gatunków obcych geograficznie Ocena wskaźnika na FV - brak lub pojedyncze osobniki gatunków o niskim stopniu inwazyjności tj. nie zagrażające różnorodności biologicznej Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
		Ekspansja krzewów i podrostu drzew	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. Łączne pokrycie poniżej 1%	Oznacza sumaryczne pokrycie drzew i krzewów w poszczególnych warstwach roślinności. Ocena wskaźnika na FV – łączne pokrycie poniżej 1%. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
2	9110 kwaśne buczyny (<i>Luzulo-Fagenion</i>)	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie stabilnej powierzchni siedliska (min. 130 ha) z uwzględnieniem procesów naturalnych	Źródło danych: Dokumentacja PUL dla Nadleśnictwa Leżajsk na lata 2022-2031 Areal siedliska znajduje się na gruntach skarbu państwa w zarządzenie PGL LP. Dane WZS zostały zweryfikowane. Część powierzchni siedliska została przekwalifikowana na inne jednostki fitosocjologiczne odpowiadające siedlisku 9170 oraz częściowo 9130. W związku z pracami inwentaryzacyjnymi na potrzeby sporządzenia PUL dla Nadleśnictwa Leżajsk, powierzchnia siedliska uległa zmniejszeniu, złożyła się na to m.in. korekta błędów pierwotnego oraz dokładniejsze wykreślenie zasięgu siedliska przyrodniczych w obszarze.
		Charakterystyczna kombinacja florystyczna	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny co najmniej U1. Charakterystyczna kombinacja florystyczna zniekształcona w stosunku do typowej	Lista gatunków charakterystycznych dla siedliska przyrodniczego. Ocena wskaźnika U1- charakterystyczna kombinacja florystyczna zniekształcona w stosunku do typowej Aby określić stan ochrony jako właściwy w obszarze, należy wymagać, aby na co najmniej 75 % powierzchni siedliska przyrodniczego stan był właściwy. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.

		Skład drzewostanu	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. Drzewostan jedno- lub wielogatunkowy z dominującym udziałem buka (więcej niż 50%) bez gatunków obcych ekologicznie i/lub geograficznie	Wskaźnik wyraża obecność w drzewostanie gatunków typowych dla buczyn. Ocena wskaźnika FV- drzewostan jedno- lub wielogatunkowy z dominującym udziałem buka (więcej niż 50%) bez gatunków obcych ekologicznie i/lub geograficznie. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
		Struktura pionowa i przestrzenna fitocenozy	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. Zróżnicowana, drzewostan różnowiekowy, o zróżnicowanym przestrzennie zwarcie, zawsze z grupami i kępami starych drzew	Wskaźnik wyraża opisowo stopień uproszczenia struktury np. wskutek hodowli jednolitych gatunkowo i wiekowo drzewostanów. Ocena wskaźnika FV - zróżnicowana, drzewostan różnowiekowy, o zróżnicowanym przestrzennie zwarcie, zawsze z grupami i kępami starych drzew. Aby określić stan ochrony jako właściwy w obszarze, należy wymagać, aby na co najmniej 50 % powierzchni siedliska przyrodniczego stan był właściwy. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
		Wiek drzewostanu (obecność starodrzewu)	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. Powyżej 10 % udział drzew starszych niż 100 lat	Wskaźnik wyraża dojrzałość fitocenozy, mierzoną wiekiem budującego ją drzewostanu. Ocena wskaźnika FV - > 10 % udział drzew starszych niż 100 lat. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015).
		Naturalne odnowienie drzewostanu	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. Obecne, wypełniające dogodnie do odnowienia miejsca, w szczególności naturalne luki i prześwietlenia, o składzie odpowiadającym składowi drzewostanu, przy rębniach nie wymagające uzupełnienia odnowieniem sztucznym	Wskaźnik wyraża obecność odnowienia naturalnego. Ocena wskaźnika FV - obecne, wypełniające dogodnie do odnowienia miejsca, w szczególności naturalne luki i prześwietlenia, o składzie odpowiadającym składowi drzewostanu, przy rębniach nie wymagające uzupełnienia odnowieniem sztucznym. Aby określić stan ochrony jako właściwy w obszarze, należy wymagać, aby na co najmniej 25 % powierzchni siedliska przyrodniczego stan był właściwy.

				Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
		Gatunki obce geograficznie w drzewostanie	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. Poniżej 5 % udziału powierzchniowego, tj. najwyżej miejscami lub pojedynczo i nieodnawiające się	Lista gatunków poza swoim naturalnym zasięgiem występowania. Ocena wskaźnika FV - > 5 % udziału powierzchniowego, tj. najwyżej miejscami lub pojedynczo i nieodnawiające się. Aby określić stan ochrony jako właściwy w obszarze, należy wymagać, aby na co najmniej 90 % powierzchni siedliska przyrodniczego stan był właściwy. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
		Mikrosiedliska drzewne (drzewna biocenotyczne)	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny U1. 10-20 szt./ha	Wskaźnik mierzy liczbę drzew biocenotycznych przypadających na hektar lasu. Ocena wskaźnika U1 - 10-20 szt./ha. Aby określić stan ochrony w obszarze jako właściwy, średnia wartość arytmetyczna liczby drzew biocenotycznych powinna przekraczać 20 szt/ha. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
3	9130 żyzne buczyny (<i>Dentario glandulosae-Fagenion</i> , <i>Galio odorati-Fagenion</i>)	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie stabilnej powierzchni siedliska (min. 200 ha) z uwzględnieniem procesów naturalnych	Źródło danych: Dokumentacja PUL dla Nadleśnictwa Leżajsk na lata 2022-2031
		Charakterystyczna kombinacja florystyczna	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny co najmniej U1. Charakterystyczna kombinacja florystyczna zniekształcona w stosunku do typowej	Lista gatunków charakterystycznych dla siedliska przyrodniczego. Ocena wskaźnika U1- charakterystyczna kombinacja florystyczna zniekształcona w stosunku do typowej. Aby określić stan ochrony jako właściwy w obszarze, należy wymagać, aby na co najmniej 75 % powierzchni siedliska przyrodniczego stan był właściwy.

			Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
	Skład drzewostanu	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. Gatunki obce ekologicznie buczynom stanowią <15 % drzewostanu (co najwyżej 1 w opisie taksacyjnym wg metodyki urządzania lasu). Drzewostan zdominowany (>50%) przez gatunki buczynowe	Wskaźnik wyraża obecność w drzewostanie gatunków typowych dla buczyn. Ocena wskaźnika FV - gatunki obce ekologicznie buczynom stanowią <15 % drzewostanu (co najwyżej 1 w opisie taksacyjnym wg metodyki urządzania lasu). Drzewostan zdominowany (>50%) przez gatunki buczynowe. Aby określić stan ochrony jako właściwy w obszarze, należy wymagać, aby na co najmniej: 75 % w buczynach niżowych i 90 % w buczynach górskich, powierzchni siedliska przyrodniczego stan był właściwy. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
	Struktura pionowa i przestrzenna fitocenozy	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. Zróżnicowana, drzewostan różnowiekowy, o zróżnicowanym przestrzennie zwarciu, zawsze z grupami i kępami starych drzew	Wskaźnik wyraża opisowo stopień uproszczenia struktury np. wskutek hodowli jednolitych gatunkowo i wiekowo drzewostanów. Ocena wskaźnika FV - zróżnicowana, drzewostan różnowiekowy, o zróżnicowanym przestrzennie zwarciu, zawsze z grupami i kępami starych drzew. Aby określić stan ochrony jako właściwy w obszarze, należy wymagać, aby na co najmniej 50 % powierzchni siedliska przyrodniczego stan był właściwy. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
	Wiek drzewostanu (obecność starodrzewu)	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. Powyżej 10 % udział drzew starszych niż 100 lat	Wskaźnik wyraża dojrzałość fitocenozy, mierzona wiekiem budującego ją drzewostanu. Ocena wskaźnika FV - > 10 % udział drzew starszych niż 100 lat. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.

		<p>Naturalne odnowienie drzewostanu</p>	<p>Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. Obecne, wypełniające dogodne do odnowienia miejsca, w szczególności naturalne luki i prześwietlenia, o składzie odpowiadającym składowi drzewostanu, przy rębniach nie wymagające uzupełnienia odnowieniem sztucznym więcej niż 10%</p>	<p>Wskaźnik wyraża obecność odnowienia naturalnego. Ocena wskaźnika FV- obecne, wypełniające dogodne do odnowienia miejsca, w szczególności naturalne luki i prześwietlenia, o składzie odpowiadającym składowi drzewostanu, przy rębniach nie wymagające uzupełnienia odnowieniem sztucznym więcej niż 10%. Aby określić stan ochrony jako właściwy w obszarze, należy wymagać, aby na co najmniej 25 % powierzchni siedliska przyrodniczego stan był właściwy. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.</p>
		<p>Gatunki obce geograficznie w drzewostanie</p>	<p>Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. Poniżej 5 % najwyżej miejscami lub pojedynczo i nie odnawiające się</p>	<p>Lista gatunków poza swoim naturalnym zasięgiem występowania. Ocena wskaźnika FV - > 5 % udziału powierzchniowego, tj. najwyżej miejscami lub pojedynczo i nieodnawiające się. Aby określić stan ochrony jako właściwy w obszarze, należy wymagać, aby na co najmniej 90 % powierzchni siedliska przyrodniczego stan był właściwy. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.</p>
		<p>Mikrosiedliska drzewne (drzewna biocenotyczne)</p>	<p>Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny U1. 10-20 szt./ha</p>	<p>Wskaźnik mierzy liczbę drzew biocenotycznych przypadających na hektar lasu. Ocena wskaźnika U1 - 10-20 szt./ha. Aby określić stan ochrony w obszarze jako właściwy, średnia wartość arytmetyczna liczby drzew biocenotycznych powinna przekraczać 20 szt/ha. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.</p>

4	9170 grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio-Carpinetum</i> i <i>Tilio-Carpinetum</i>)	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie stabilnej powierzchni siedliska (min. 690 ha) z uwzględnieniem procesów naturalnych	Źródło danych: Dokumentacja PUL dla Nadleśnictwa Leżajsk na lata 2022-2031
		Charakterystyczna kombinacja florystyczna	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny U1 - charakterystyczna kombinacja florystyczna zniekształcona w stosunku do typowej	Lista gatunków charakterystycznych dla siedliska przyrodniczego. Ocena wskaźnika U1- charakterystyczna kombinacja florystyczna zniekształcona w stosunku do typowej. Aby określić stan ochrony jako właściwy w obszarze, należy wymagać, aby na co najmniej 75 % powierzchni siedliska przyrodniczego stan był właściwy. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
		Wiek drzewostanu (obecność starodrzewu)	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV - powyżej 10% udział drzew starszych niż 100 lat	Procentowy udział procentowy drzew starych i grubych na powierzchni. Ocena wskaźnika FV- powyżej 10% udział drzew starszych niż 100 lat. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
		Naturalne odnowienie drzewostanu	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV - obfite, w lukach i prześwietleniach	Wskaźnik wyraża obecność odnowienia naturalnego. Ocena wskaźnika FV- obfite, w lukach i prześwietleniach. Aby określić stan ochrony jako właściwy w obszarze, należy wymagać, aby na co najmniej 25 % powierzchni siedliska przyrodniczego stan był właściwy. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
		Gatunki obce w drzewostanie	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV - poniżej 1% i nie odnawiające się	Lista gatunków znajdujących się poza swoim naturalnym zasięgiem występowania. Ocena wskaźnika FV- poniżej 1% i nie odnawiające się. Aby określić stan ochrony jako właściwy w obszarze, należy wymagać, aby na co

				najmniej 90 % powierzchni siedliska przyrodniczego stan był właściwy. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
		Mikrosiedliska drzewne (drzewna biocenotyczne)	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny U1. 10-20 szt./ha	Wskaźnik mierzy liczbę drzew biocenotycznych przypadających na hektar lasu. Ocena wskaźnika U1 - 10-20 szt./ha. Aby określić stan ochrony w obszarze jako właściwy, średnia wartość arytmetyczna liczby drzew biocenotycznych powinna przekraczać 20 szt/ha. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
5	91E0 łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe olsy źródłiskowe (<i>Salicetum albae</i> , <i>Populetum albae</i> , <i>Alnenion glutinoso-incanae</i>)	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie stabilnej powierzchni siedliska (min. 3 ha) z uwzględnieniem procesów naturalnych	Źródło danych: Dokumentacja PUL dla Nadleśnictwa Leżajsk na lata 2022-2031 Areal siedliska znajduje się na gruntach skarbu państwa w zarządzenie PGL LP. Dane WZS zostały zweryfikowane. Część powierzchni siedliska została przekwalifikowana na inne jednostki fitosocjologiczne odpowiadające siedlisku 9170 oraz częściowo 9130. W związku z pracami inwentaryzacyjnymi na potrzeby sporządzenia PUL dla Nadleśnictwa Leżajsk, powierzchnia siedliska uległa zmniejszeniu, złożyła się na to m.in. korekta błędów pierwotnego oraz dokładniejsze wykreślenie zasięgu siedliska przyrodniczych w obszarze.
		Gatunki charakterystyczne	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. Typowa kombinacja florystyczna	Lista gatunków charakterystycznych dla siedliska przyrodniczego. Ocena wskaźnika na FV – kombinacja florystyczna typowa dla łągów. Aby określić stan ochrony jako właściwy w obszarze, należy wymagać, aby na co najmniej 25 % powierzchni siedliska przyrodniczego stan był właściwy.

			Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
	Gatunki dominujące	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. We wszystkich warstwach dominują gatunki typowe dla siedliska, przy czym są naturalne stosunki ilościowe (brak dominacji facjalnej)	Wskaźnik kardynalny. -różni się w zależności od konkretnego zbiorowiska roślinnego. Ocena wskaźnika na FV - we wszystkich warstwach dominują gatunki typowe dla siedliska, przy czym są naturalne stosunki ilościowe (brak dominacji facjalnej). Aby określić stan ochrony jako właściwy w obszarze, należy wymagać, aby na co najmniej 75 % powierzchni siedliska przyrodniczego stan był właściwy. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
	Gatunki obce geograficznie w drzewostanie	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. Poniżej 1% i nieodnawiające się	Lista gatunków poza swoim naturalnym zasięgiem występowania. Ocena wskaźnika na FV - poniżej 1% i nieodnawiające się. Aby określić stan ochrony jako właściwy w obszarze, należy wymagać, aby na co najmniej 90 % powierzchni siedliska przyrodniczego stan był właściwy. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
	Inwazyjne gatunki obce w podszycie i runie	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. Obecny najwyżej 1 gatunek, nieliczny- sporadyczny.	Wskaźnik odnotowuje każdego gatunku obcego geograficznie w runie. Ocena wskaźnika na FV - obecny najwyżej 1 gatunek, nieliczny- sporadyczny. Aby określić stan ochrony jako właściwy w obszarze, należy wymagać, aby na co najmniej 90 % powierzchni siedliska przyrodniczego stan był właściwy. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
	Ekspansywne gatunki rodzime (apofity) w runie	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. Nie bardzo silnie ekspansywne	Wskaźnik wyraża ewentualną apofityzację w łęgach np. jeżyny, śmiałka darniowego, pokrzywy, podagrycznika.

			<p>Ocena wskaźnika na FV – nie bardzo silnie ekspansywne.</p> <p>Aby określić stan ochrony jako właściwy w obszarze, należy wymagać, aby na co najmniej 75 % powierzchni siedliska przyrodniczego stan był właściwy.</p> <p>Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.</p>
	Martwe drewno (łącznie zasoby)	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. Powyżej 20 m ³ /ha	<p>Wskaźnik uwzględnia martwe drewno stojące i leżące od grubości 7 cm w cieńszym końcu.</p> <p>Ocena wskaźnika na FV - powyżej 20 m³/ha.</p> <p>Aby określić stan ochrony jako właściwy w obszarze, należy wymagać, aby na co najmniej 25 % powierzchni siedliska przyrodniczego stan był właściwy.</p> <p>Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.</p>
	Martwe drewno wielkowymiarowe (próg grubości 30 cm)	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. Powyżej 5 szt./ha	<p>Wskaźnik rejestruje obecność grubych kłód – makrosiedliska niezbędnego dla najbardziej wymagających organizmów ksylobiontycznych.</p> <p>Ocena wskaźnika na FV – powyżej 5 szt./ha.</p> <p>Aby określić stan ochrony jako właściwy w obszarze, należy wymagać, aby na co najmniej 25 % powierzchni siedliska przyrodniczego stan był właściwy.</p> <p>Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.</p>
	Reżim wodny (w tym rytm zalewów, jeśli występują)	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. Dynamika zalewów i przewodnienie podłoża normalne z punktu widzenia odpowiedniego ekosystemu/ zbiorowiska roślinnego	<p>Ocena wskaźnika FV - dynamika zalewów i przewodnienie podłoża normalne z punktu widzenia odpowiedniego ekosystemu/ zbiorowiska roślinnego.</p> <p>Aby określić stan ochrony jako właściwy w obszarze, należy wymagać, aby na co najmniej 75 % powierzchni siedliska przyrodniczego stan był właściwy.</p> <p>Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.</p>

		Pionowa struktura roślinności	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. Naturalna, zróżnicowana struktura	Wskaźnik wyraża opisowo strukturę drzewostanu. Ocena wskaźnika na FV – naturalna, zróżnicowana. Aby określić stan ochrony jako właściwy w obszarze, należy wymagać, aby na co najmniej 50 % powierzchni siedliska przyrodniczego stan był właściwy. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
		Naturalność koryta rzecznego (stosować tylko jeżeli występowanie łągu jest związane z ciekami)	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. Brak regulacji lub ciek zupełnie zrenaturalizowany po dawniejszej regulacji	Ocena wskaźnika na FV - brak regulacji lub ciek zupełnie zrenaturalizowany po dawniejszej regulacji. Aby określić stan ochrony jako właściwy w obszarze, należy wymagać, aby na co najmniej 75 % powierzchni siedliska przyrodniczego stan był właściwy. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
6	4014 biegacz urozmaicony <i>Carabus variolosus</i>	Względna liczebność	Utrzymanie parametru na poziomie oceny FV. Powyżej 5 os/10pułapek/30 dób ekspozycji	Źródło danych: Raport z prac terenowych wykonanych w ramach opracowania pzo (2019); Dokumentacja PUL dla Nadleśnictwa Leżajsk na lata 2022-2031 Ocena na podstawie danych terenowych. Względna liczebność: Określono w oparciu cykl 2-3 dobowych odłowów za pomocą 10 pułapek w ciągu 30 dni. W badanym terenie było to średnio 53 os./10 pułapek/30 dób. Stałość występowania: Ilość prób w których stwierdzono obecność okazów biegacza urozmaiconego w ogólnej liczbie prób to 80%. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
		Stałość występowania	Utrzymanie parametru na poziomie oceny FV. Powyżej 50%	Określa się udział prób, w których stwierdzono obecność okazów biegacza urozmaiconego w ogólnej liczbie prób, przy czym za próbę uznaje się wynik jednorazowego 2-4 dobowego odłowu

				za pomocą 10 pułapek żywołownych ustawionych na transekcie pomiarowym. Ocena wskaźnika FV - powyżej 50 %. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
		Pokrycie roślinnością zielną	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. Pokrycie roślinnością zielną powyżej 80%	Określenie procentowego udziału powierzchni transektu pokrytego roślinnością zielną. Ocena wskaźnika U1 – pokrycie roślinnością zielną powyżej 80%. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
		Zwarcie roślinności zielnej	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. Umiarkowanie zwarta, nie tworzy gęstej murawy	Wskaźnik określa szacunkowo zwarcie roślinności zielnej wg. trójstopniowej skali. Ocena wskaźnika FV – umiarkowanie zwarta, nie tworzy gęstej murawy. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
		Dominujący typ podłoża	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. Błotniste lub muliste z dużym udziałem materii organicznej	Wskaźnik określa dominujący (>50% powierzchni transektu) typ podłoża. Ocena wskaźnika FV – błotniste lub muliste z dużym udziałem materii organicznej. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
		Obecność martwego drewna	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny U1. 3- 5 pni lub pniaków	Liczba zalegających pni (średnica pow. 20cm) lub pniaków (karpin) na 1000m ² powierzchni transektu. Ocena wskaźnika U1 – 3-5 pni lub pniaków. Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ.
7	1060 czerwończyk nieparek <i>Lyceana dispar</i>	Populacja	Utrzymanie gatunku na co najmniej 4 stanowiskach w obszarze	Źródło danych: Raport z prac terenowych wykonanych w ramach opracowania pzo (2019); Motyl wstępuje nieregularnie na całej powierzchni. Koncentruje się w miejscach występowania rośliny żywicielskiej - szczawiu tępolistnego.
		Siedlisko	Utrzymanie min. 30 ha powierzchni siedliska gatunku	Raport z prac terenowych wykonanych w ramach opracowania pzo (2019). Gatunek występuje w obszarze na rozległej ponad 30 hektarowej powierzchni.

				<p>Motyl odnotowany na łąkach trzęślicowych (niestanowiących przedmiotu ochrony w obszarze), łąkach świeżych i na starorzeczu. Występuje też na zbiorowiskach, które są odłogami jednak, w obecności szczawiu tępolistnego <i>Rumex obtusifolius</i>. Utrzymanie dobrego stopnia zachowania cech siedliska gatunku gwarantuje m.in. wznowienie/utrzymanie ekstensywnego sposobu użytkowania na niżowych i górskich świeżych łąkach użytkowanych ekstensywnie (6510)</p>
8	6179 modraszek nausitous <i>Phengaris nausithous</i>	Populacja	Utrzymanie gatunku na co najmniej 1 stanowisku w obszarze	<p>Źródło danych: Raport z prac terenowych wykonanych w ramach opracowania pzo (2019). Gatunek występuje w obszarze na 1 rozległej ponad 13 hektarowej powierzchni. Motyl wstępuje nieregularnie na całej powierzchni. Koncentruje się w miejscach występowania rośliny żywicielskiej - krwiściagu lekarskiego.</p>
		Siedlisko	<p>Utrzymanie stanu ochrony siedliska co najmniej na poziomie oceny U1. Powierzchnia >0,5 ha, dostępność roślin żywicielskich 5–20 %, zarastanie ekspansywnymi bylinami 25–50 % i zarastanie przez drzewa/krzewy <25%</p>	<p>Raport z prac terenowych wykonanych w ramach opracowania pzo (2019). Ocena U1- powierzchnia >0,5 ha, dostępność roślin żywicielskich 5–20 %, zarastanie przez drzewa/krzewy <25%. Utrzymanie dobrego stopnia zachowania cech siedliska gatunku gwarantuje m.in wznowienie/utrzymanie ekstensywnego sposobu użytkowania niżowych i górskich świeżych łąkach użytkowanych ekstensywnie (6510) Zgodnie z Monitoringiem gatunków zwierząt GIOŚ.</p>
		Perspektywy zachowania	Utrzymanie parametru <i>Perspektywy zachowania</i> co najmniej na poziomie oceny U1	<p>Perspektywa zachowania siedliska oceniona na Ocena U1 – perspektywy ochrony przeciętne, niewystarczające. Wpływ wielu czynników negatywnych, antropogenicznych, związanych z urbanizacją, koszeniem w terminach nieodpowiednich dla rozwoju motyla.</p>

				Zgodnie z Monitorowaniem gatunków zwierząt GIOŚ oraz na podstawie danych z Raport z prac terenowych wykonanych w ramach opracowania pzo (2019).
--	--	--	--	---

Właściwy stan ochrony - pojęcie używane w ochronie przyrody w Unii Europejskiej, w tym szczególnie w ochronie obszarów Natura 2000 Stan siedliska przyrodniczego, przy którym naturalny zasięg siedliska przyrodniczego i obszary zajęte przez to siedlisko w obrębie jego zasięgu nie zmieniają się lub zwiększają się, struktura i funkcje, które są konieczne do długotrwałego utrzymania się siedliska, istnieją i prawdopodobnie nadal będą istniały oraz typowe dla tego siedliska gatunki znajdują się we właściwym stanie ochrony.

Stan gatunku, przy którym dane o dynamice liczebności populacji tego gatunku wskazują, że gatunek jest trwałym składnikiem właściwego dla niego siedliska, naturalny zasięg gatunku nie zmniejsza się ani nie ulegnie zmniejszeniu w dającej się przewidzieć przyszłości oraz odpowiednio duże siedlisko dla utrzymania się populacji tego gatunku istnieje i prawdopodobnie nadal będzie istniało.

Pojęcie może być stosowane zarówno do krajowych i regionalnych zasobów siedlisk przyrodniczych i gatunków, jak i do siedlisk przyrodniczych oraz gatunków w obszarze Natura 2000.

W obszarze Natura 2000 osiągnięcie właściwego stanu siedlisk przyrodniczych i gatunków, będących w nim przedmiotami ochrony, jest celem strategicznym ochrony obszaru.

W praktyce właściwy stan ochrony siedliska przyrodniczego w obszarze Natura 2000 to taki stan, w którym:

- powierzchnia siedliska nie zmniejsza się, ani nie jest antropogenicznie pofragmentowana;
- ekosystem jest w dobrym stanie, brak znaczących zaburzeń, zachodzą typowe dla ekosystemu procesy ekologiczne, stan typowych gatunków jest właściwy, różnorodność biologiczna związana z ekosystemem jest niezubożona;
- brak jest zagrożeń i negatywnych trendów wobec siedliska przyrodniczego. Zachowanie siedliska w stanie nie pogorszonej w perspektywie co najmniej 10-20 lat jest niemal pewne.

Natomiast właściwy stan ochrony gatunku w obszarze Natura 2000 to taki stan, w którym:

- liczebność jest stabilna w dłuższym okresie (mogą występować naturalne fluktuacje) oraz populacja wykorzystuje potencjał obszaru oraz struktura wiekowa, rozrodczość i śmiertelność prawdopodobnie nie odbiegają od normy;
- wielkość siedliska gatunku jest wystarczająco duża, a jego jakość odpowiednio dobra dla długoterminowego przetrwania gatunku;
- brak jest istotnych negatywnych oddziaływań i nie przewiduje się większych zagrożeń w przyszłości, nie obserwuje się negatywnych zmian w populacji i siedlisku. Zachowanie gatunku w perspektywie 10-20 lat jest niemal pewne.

Jeżeli którykolwiek z tych warunków nie jest spełniony, to stan ochrony określa się jako niezadowolający lub zły, zależnie jak poważne są odchylenia od powyższych warunków. Właściwy stan ochrony oznacza się symbolem FV i kolorem zielonym, stan niezadowolający symbolem U1 i kolorem pomarańczowym, a stan zły - symbolem U2 i kolorem czerwonym.